

اطلاعیه برگزاری پلنوم مشترک کمیته مرکزی حزب کمونیسست و کمیته مرکزی کومله

پلنوم مشترک کمیته مرکزی حزب کمونیست و کمیته مرکزی کومله در نیمه اول دیماه جاری با شرکت اکثریت اعضاء هر دو کمیته برگزار گردید. این اجلاس طی دو روز کار فشرده به بررسی اوضاع کنونی در ایران و کردستان پرداخت و در مورد پاره ای مسائل تشکیلاتی از جمله برگزاری کنگره های نهم حزب و کنگره دوازدهم کومله قرارهای لازم را صادر نمود. ارزیابی از وضعیت سیاسی کنونی و بررسی سیاستها و تاکتیکهای ما در قبال آن مهمترین موضوع مورد بحث در پلنوم مشترک بود.

در مورد اوضاع سیاسی جاری در ایران پلنوم بر این نظر بود که دیپلماسی پر سروصدای خارجی جمهوری اسلامی در این دوره بویژه در ارتباط با مسائل اتمی تماما بر علیه مصالح مردم به پیش میرود و تنش های ایجاد شده چه به سود جمهوری اسلامی خاتمه یابد و چه بسود آمریکا و اسرائیل و دیگر متحدین او تمام شود، نهایتا دودش به چشم کارگران و مردم محروم و آزادیخواه ایران خواهد رفت. این دعوای درونی جبهه سرمایه داری است که در هر جای جهان بر پا شده است حاصلی جز ویرانی و کشتار و تحمیل سیه روزی بیشتر بر اکثریت مردم بیار نیآورده است. کارگران و مردم محروم در ایران برای نجات از جهنمی که رژیم اسلامی در این کشور بر آنها تحمیل کرده است و برای اجتناب از عواقب احتمالی تهدیدات آمریکا و اسرائیل و اروپا، راهی جز تشدید مبارزه خود بر علیه رژیم اسلامی در همه عرصه ها در ایران و قرارگرفتن در جبهه جهانی بر علیه جنگ طلبی و تهدیدات نئولیبرالهای حاکم بر جهان ندارند. شرایط عینی برای پیروزی جبهه عدالت و آزادی و صلح در این نبرد محلی و جهانی فراهم است و تحقق آن به نیروی آگاهی، تشکل و مبارزه کارگران و ستمدیدگان و محرومان امکان پذیر است.

در این رابطه پلنوم تأکید نمود که اگر در مناقشات اخیر بر سر سیاستهای اتمی ایران، جمهوری اسلامی سازشهایی انجام ندهد در این صورت این پرونده به شورای امنیت سازمان ملل ارجاع خواهد شد و به احتمال قوی در آنجا هر دو طرف آگاهانه قضیه را کش خواهند داد. آن بخش از اپوزیسیون جمهوری اسلامی که امید خود را برای رسیدن به قدرت به دخالت آمریکا در ایران گره زده است با طولانی شدن مسئله به حالت انتظار در جامعه دامن خواهد زد و با ایجاد امیدهای واهی خواهد کوشید تا جنبشهای رادیکال جامعه، جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش دانشجویی، جنبش کردستان را به انتظار پیروزی " آسان" از طریق دخالت خارجی بتدریج به رکود بکشاند. خنثی کردن چنین توهومات زیانباری یکی از وظایف مبرم ما در این دوره خواهد بود.

پلنوم همچنین بر این واقعیت تأکید نمود که دولت احمدی نژاد، علیرغم ادعاها و جارو جنگاله‌هایش نمیتواند رژیم اسلامی را به دوران گذشته اش بازگرداند و سیاستهای این دوره رژیم چیزی جز وقفه کوتاه و یا دست اندازی در مسیری که این رژیم به حکم شرایط مادی در آن قرار دارد، نخواهد بود. در کلی ترین بیان سرنوشت نهایی این جامعه به نتیجه کشمکشهای دو روند اصلی گره خورده است: اول، تحرک جنبشهای رادیکال اجتماعی و در رأس آنها جنبش کارگری است که بورژوازی با تمام قوا برای کنترل و مهار آنها تلاش میکند و دوم، روند حرکت بورژوازی برای رفع موانع سیاسی و اقتصادی ادغام کامل ایران در بازار جهانی سرمایه داری و تحکیم سلطه همه جانبه خود بر ارکان این جامعه. تمام دعوای درونی جناحهای رژیم و اختلافات درونی طیف گسترده اپوزیسیون ایران هم در این چهارچوب که همان انعکاس واقعیت جریان مبارزه طبقاتی در ایران است، قابل توضیح است. در ارتباط با مبارزات گسترده کارگری در این دوره و بویژه مبارزات دلیرانه کارگران شرکت واحد تهران و مقاومت کارگران نساجی کردستان پلنوم این موقعیت را بمتابیه مرحله امید بخشی در جنبش کارگری ایران ارزیابی نمود. مرحله ای که در آن تشکیل سازمان های کارگری و پذیرش واقعیت وجودی آنها از جانب رژیم و سرمایه داران، بعنوان نتیجه طبیعی مبارزات چند سال گذشته، در رأس مطالبات کارگران قرار گرفته است.

در مورد اوضاع سیاسی کنونی در کردستان ایران پلنوم نسبتاً به تفصیل به بررسی استراتژی های سیاسی مطرح در این دوره پرداخت؛ با حمله آمریکا به عراق و ایجاد منطقه فدرال با اختیارات معین، در بخشهایی از کردستان عراق، احزاب و گروههای ناسیونالیست کردستان ایران نیز که از اصلاح طلبان درون رژیم ناامید شده بودند با تصوراتی که خود از سیاستهای آتی آمریکا در مورد ایران ساخته بودند و با آرزوی تکرار سناریوی مصیبت بار عراق در ایران استراتژی جدیدی را بر اساس انطباق سیاستها و مصالح خود با مصالح آمریکا در منطقه پی ریزی کردند و به تبلیغ و اشاعه آن در میان مردم کردستان پرداختند. پلنوم تأکید نمود که این استراتژی تماماً مغایر با منافع و مبارزه کارگران و مردم زحمتکش در ایران، مغایر با مصالح جنبش جهانی علیه جهانگیری سرمایه و سلطه نئولیبرالیسم بر مقدرات مردم جهان است. اما در همان حال این استراتژی اگر در میان مردم کردستان ایران جای پای تعیین کننده ای بیابد نه تنها جنبش عادلانه مردم کردستان ایران را از متحدین واقعی جهانی خود و از پشتیبانی مردم عدالت خواه و آزادی طلب در جهان محروم و از مسیر پیشرو خود منحرف میکند، بلکه در خود کردستان نیز نسبت به امر رهایی قطعی مردم کرد از ستم ملی هم، صادقانه و واقع بینانه نیست و چنانچه تحقق بیابد در بهترین حالت چیزی بیشتر از دادن سهمی از اداره امور محلی به این احزاب و گروهها در پی نخواهد داشت.

استراتژی دیگر مطرح در کردستان ادامه پروژه باصطلاح اصلاح طلبانی است که میخواهند در سنگر "قانون اساسی جمهوری اسلامی" و با نفی مبارزات عادلانه سه دهه اخیر مردم کردستان که در سنگرهای مختلف و از جمله در سنگر مبارزه و مقاومت مسلحانه جریان داشته است، پاره ای اصلاحات اداری و فرهنگی از رژیم بگیرند. این استراتژی اگرچه با دور شدن دوم خرداد از پستهای اداری و دولتی بسیار تضعیف شده است اما در واقع هنوز به طور کامل از نفس نیفتاده است و رژیم نیز راه را برای طرح و اشاعه آن باز نگاه داشته است. این استراتژی این واقعیت را که ستم ملی در ایران سیاستی است مبتنی بر ساختارهای اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی در این جامعه که با چند رفورم در حوزه های اداری و فرهنگی از بین نخواهد رفت، پرده پوشی میکند و با خالی کردن جنبش کردستان از محتوای دموکراتیک، رادیکال و رهائی بخش خود، میکوشد تا آنرا در خدمت بقای رژیم به کنترل در آورد.

پلنوم در آخرین بخش مباحث خود در این زمینه وجود استراتژی سوسیالیستی را تأکید نمود که ریشه های اجتماعی نیرومندی در کردستان یافته است. این استراتژی بر اساس یک افق سراسری، با اتکاء به نیروی مبارزه مستقیم مردم زحمتکش و ستمدیده و دوش بدوش کارگران و مبارزین انقلابی و سوسیالیست در سراسر ایران برای رفع ستم ملی از مردم کرد، شکل گرفته و برنامه سیاسی آن در جامعه کردستان مقبولیت اجتماعی وسیعی یافته است. پاسخ قاطعانه مردم کردستان به فراخوان کومله برای اعتصاب عمومی شانزدهم مرداد میدان آزمونی بود که وجود قدرتمند این استراتژی را به همه دوستان جنبش کردستان که نگران تفوق استراتژی های بورژوازی در کردستان بودند و به همه آنهاپی که میخواهند جنبش عادلانه این مردم را به زائده منافع امپریالیستی و بورژوازی ایران تبدیل کنند، یادآوری نمود.

در بخش مسائل تشکیلاتی مهمترین بحث پلنوم مشترک تعیین تاریخ و چگونگی تدارک سیاسی و تشکیلاتی کنگره های نهم حزب و دوازدهم کومله بود. پلنوم در این رابطه تاریخهای مربوطه را تعیین نمود و کمیسیون تدارک کنگره ها را از میان اعضای خود انتخاب کرد.

پلنوم همچنین لزوم برگزاری هرچه سیاسی تر و هرچه گسترده تر مراسم های گرامیداشت روز کومله را طی یکماه اتی در نقاط مختلف تأکید نمود و توصیه های لازم را در این زمینه به کمیته های برگزاری روز کومله به عمل آورد.

پلنوم ضمن تأکید مجدد بر ضرورت تأسیس تلویزیون ماهواره ای کومله لزوم گسترش فعالیت جمع آوری کمکهای مالی مردم آزادیخواه و دوستداران و پشتیبانان جنبش کردستان برای به نتیجه رساندن این پروژه و تضمین ادامه کاری آن را یاد آوری نمود.

**پلنوم مشترک کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران و
کمیته مرکزی کومله
دیماه 1384
ژانویه 2006**